

dersøgelse af sagerne via Sundhedsstyrelsen er mere tids- og ressourcetrækkende end forventet, ligesom et vist dobbeltarbejde særligt i forbindelse med bl.a. visitation (rette modtagelse og videresendelse) af klagesagerne og forberedelse til nævnforelæggelse ikke har kunnet undgås. Der har endvidere vist sig at være behov for, at nævnsmedlemmerne umiddelbart kan stille og få besvaret uddybende spørgsmål vedrørende undersøgelsen af den enkelte klagesag.

Med lovforslaget henlægges sekretariatsbetjeningen af nævnet derfor direkte til Sundhedsstyrelsen, hvorved der opnås en rationaliseringsgevinst til nedbringelse af klagesagsbehandlingstiden. Rationaliseringen består i, at dobbeltadministration kan afvikles, at den viden, som Sundhedsstyrelsen sidder inde med om de enkelte klagesager, bedre kan udnyttes, samt at sagsbehandlingen kan tilrettelægges, så den svarer til nævnets behov.

Hertil kommer, at der ved etablering af en tættere kontakt mellem klageinstansen og den rådgivende/tilsynsførende myndighed for personer indenfor sundhedsvæsenet, forventes skabt en større gensidig forståelse for de forhold, som giver anledning til at patienter klager, hvilket igen forventes at give sig udslag i den praksis og de regler, som Sundhedsstyrelsen som tilsynsmyndighed fastlægger for medicinalpersoners faglige virksomhed.

Retningslinierne for samarbejdet mellem nævnet og Sundhedsstyrelsen fastlægges i nævnets forretningsorden.

Nævnets administrative uafhængighed, herunder uafhængighed af en klagers påstande eller af Sundhedsstyrelsens udtalelse, samt nævnets afgørelsesmuligheder ændres ikke, jf. centralstyrelseslovens §§ 13 og 14, ligesom nævnet fortsat efter lovens § 21 skal afgive en årlig redegørelse til sundhedsministeren om nævnets virksomhed.

Sundhedsstyrelsen vil i øvrigt for sit vedkommende til effektivisering af klagesagsbehandlingen foretage en række administrative omlægninger af styrelsens patientklagesagsbehandling, hvorved styrelsens »produktion af klagesager« forvæsentligt forøget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser

Et væsentligt mål med lovforslaget er en nedsættelse af sagsbehandlingstiden for klagesager, som for tiden er gennemsnitlig 12 til 18 måneder til anslået 8 til 12 måneder.

Som konsekvens af lovforslaget forventes antallet af næstformænd i nævnet umiddelbart udvidet fra 2 til 4.

Herved er lagt til grund, at der ved en anslået gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 8 til 12 måneder

må afholdes 60 nævnsmøder årligt med behandling af ca. 20 sager pr. møde.

Ved nedlæggelse af Patientklagenævnets sekretariat overføres de på finanslov 1989 (§ 30.06.06) til sekretariatet knyttede 4,5 årsværk, svarende til lønudgifter på årligt kr. 1,2 mill., til Sundhedsstyrelsen. Styrelsen forudsættes herefter ved rationalisering og omlægning af klagesagsbehandlingen væsentligt at kunne forøge »produktionen af klagesager«, på kortere sigt anslået til 1.200 sager årligt.

Nævnssekretariatets øvrige bevilling på dels kr. 0,4 mill. til honorering af nævnsmedlemmerne og merarbejdsbetaling til formændene, dels kr. 1,8 mill. til ydelse af diæter og rejsegodtgørelse til nævnsmedlemmer samt til sekretariatets drift i øvrigt, overføres ligeledes til Sundhedsstyrelsen.

Lovforslagets gennemførelse frigiver ingen ressourcer, idet rationaliseringsgevinsten i det hele anvendes til effektivisering af patientklagesagsbehandlingen og dermed nedsættelse af sagsbehandlingstiden.

Udgifterne til oplysningsvirksomhed i forbindelse med sekretariatsomlægningen forventes at udgøre ca. kr. 100.000.

De anslåede merudgifter vil blive afholdt indenfor Sundhedsministeriets ramme.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Bestemmelsen i § 16, stk. 1 ophæver den hidtidige binding på antallet af næstformænd (2) i Patientklagenævnet og giver mulighed for, at antallet af næstformænd administrativt fastsættes af sundhedsministeren ud fra en konkret behovsvurdering.

Til nr. 2.

Ved den nye bestemmelse i § 16 a fastslås, at ansvaret for sekretariatsbetjeningen af Patientklagenævnet overføres til Sundhedsstyrelsen.

I øvrigt henvises om denne bestemmelse til de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Efter vedtagelsen af lovforslaget vil den administrative tilrettelæggelse af samarbejdet mellem Sundhedsstyrelsen og Patientklagenævnet kræve nogen forberedelse, herunder ændring af Patientklagenævnets forretningsorden, hvorfor det skønnes nødvendigt, at overførslen af Patientklagenævnets sekretariatsbetjening til Sundhedsstyrelsen først finder sted nogle måneder efter lovens forventede vedtagelse. Loven foreslås derfor sat i kraft den 1. september 1989.